

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019 Dep.

0030 OSLO

Deres ref.	Vår sak	Sted/Dato
200900534-/SSR	09/00766-008 004602/09 SØK 432	Oslo, 05.05.09

HØRING - FORSKRIFT OM HVILETID FOR POLITIET

LO viser til departementets brev av 20.03.09 med høringsfrist 08.05.09.

LO viser også til brevet fra LO Stat, YS Stat, UNIO og Akademikerne av 24.02.09 til Statsrådene Heidi Grande Røys og Dag Terje Andersen, med kopi til Statsråd Knut Storberget. I brevet uttrykte hovedsammenslutningen seg svært kritisk til Regjeringens handlemåte med å gi forskrift som unntar Politi- og lensmannsetaten fra arbeidstidsbestemmelsene i arbeidsmiljøloven, og ba om at arbeidet med forskriften ble avsluttet og at dialogen mellom partene ble gjenopptatt slik at man kunne fortsette det gode samarbeidet og finne konstruktive løsninger gjennom kollektive forhandlinger.

1. Innledning

Tjenestemenn i Politi- og lensmannsetaten med politimyndighet har, med visse unntak, en arbeidsavtale (ATB) som gjør unntak fra arbeidsmiljølovens hviletidsbestemmelser, avtalen er inngått mellom FAD og LO Stat /UNIO/YS/Akademikerne.

Avtalen gjelder i h.h.t. § 2 til og med 31.12.2009, mens unntakene fra arbeidsmiljølovens hviletidsbestemmelser bare gjelder frem til 01.07.2009. Partene har imidlertid vært enige om evaluere bruken av unntaksbestemmelsene og deretter forhandle særskilt om nye unntak. Det ble holdt 10 møter mellom partene og utarbeidet evalueringsrapport etter siste møte 09.03.2009.

Departementets forslag til forskrift om hviletid for politiet ble sendt ut den 20. mars. I begynnelsen av april ble det imidlertid nedsatt en arbeidsgruppe bestående av Politidirektoratet (POD) og tjenestemannsorganisasjonene som vurderer nevnte evaluering og skal utrede hvilke behov Politi- og lensmannsetaten har i forhold til arbeidsmiljølovens regler om arbeids- og hviletid fra 01.07.2009. Arbeidsgruppens arbeid skal danne grunnlag for senere forhandlinger.

Det er således nå etablert en prosess mellom partene med henblikk på å finne konstruktive løsninger. LO vil derfor oppfordre til at arbeidet med forskriften avsluttes, slik at utfordringene i Politi- og lensmannsetaten kan søkes løst og forankret i en formålstjenlig samarbeids- og forhandlingsprosess mellom partene.

2. Behovet for forskriftsregulering

LO vil påpeke at det i den foreliggende situasjon, hvor det er og har vært en tariffavtale over lengre tid og hvor arbeidstakersiden er innstilt på å forhandle frem en forlengelse av denne, er det både unødvendig og etter vårt syn uklok bruk av forskriftshjemmelen i arbeidsmiljøloven å forskriftshjemle de unntakene som til nå har vært avtalt mellom partene.

LO mener at politietatens behov for unntak fra arbeidstidsbestemmelsene best kan løses ved en tariffavtale mellom de sentrale parter (FAD og Hovedsammenslutningene) med hjemmel i arbeidsmiljølovens § 10-12 (4), jf. også Hovedtariffavtalen i Staten § 7 nr. 9. Denne forhandlingsadgangen har vært benyttet hittil, for så vel politietaten som for øvrige etater i Staten. Forhandlingsretten i arbeidsmiljøloven er en viktig del av den frie forhandlingsretten.

3. Hjemmelsgrunnlaget – arbeidstidsdirektivet og arbeidsmiljøloven

Arbeidsmiljøloven og arbeidstidsdirektivets (2003/88/EF) hviletidsbestemmelser er vernebestemmelser som skal sikre arbeidstakernes helse. Det er således bare i unntakstilfeller arbeidstidsbestemmelsene kan fravikes.

Arbeidstidsdirektivet kan fravikes når det er: *”Unngåelig at det kommer i konflikt med særegne sider av visse spesielle former for offentlig tjeneste, for eksempel de væpnede styrker og politiet,.....”*

Departementet har uten å redegjøre for unntaksbestemmelsen dratt den slutning at direktivet ikke kommer til anvendelse for politiets virksomhet. Etter LOs syn

er det ikke, som direktivet krever, "uunngåelig" at arbeidstidsdirektivet kommer i konflikt med visse spesielle former for offentlig tjeneste. Praksis med bruk av særavtale for å regulere hviletidsbestemmelsen viser det motsatte.

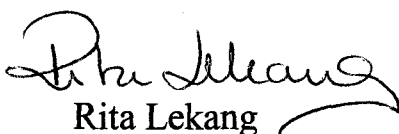
Departementet legger til grunn at politiets virksomhet er av så "særegen art" at det er anledning til å gi forskrift som fraviker fra arbeids- og hviletidsbestemmelsene. LO mener dette burde vært nærmere utdypet. Dette gjelder særlig hvis det i realiteten er underbemanning som begrunner behovet for unntak, og bare i mindre grad virksomheten og arbeidets særegne art.

Innvendingen forsterkes ved at det ikke tidligere har vært behov for å regulere politiets hviletid gjennom en forskrift.

4. Konklusjon

LO vil advare mot å benytte forskriftshjemmelen i det aktuelle tilfellet. Arbeids- og hviletidsbestemmelsene er sentrale vernebestemmelser i arbeidsmiljøloven. Ensidige unntak fra disse bestemmelsene ved forskrift, i en situasjon hvor Staten også er arbeidsgiver, er etter LOs mening uheldig. Forskriftshjemmelen bør etter LOs mening i en slik situasjon bare brukes dersom det er tvingende nødvendig og det ikke er lyktes å nå frem avtaleveien.

Med vennlig hilsen
LANDSORGANISASJONEN I NORGE

Rita Lekang

Sigurd-Øyvind Kambestad